

Bilag 4.

Dansk Arbejdsgiverforening

og

Industriraadet.

Til Folketingets Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring.

I Anledning af det af Socialministeren forelagte Lovforslag om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring vil Dansk Arbejdsgiverforening og Industriraadet gerne tillade sig at fremføre følgende overfor det ærede Folketingsudvalg:

Der vil formentlig fra alle Sider være Enighed om det principielle Hovedkrav, at en af det offentlige understøttet Arbejdsløshedsforsikring alene maa anvendes til Hjælp under uforskyldt Arbejdsløshed og ikke under nogen Form maa kunne benyttes til Fremme af organisationsmæssige Formaal. Vi maa imidlertid gøre opmærksom paa, at Lovforslagets § 20, Stk. 1, betyder en Tilsidesættelse af denne Hovedregel, idet den her foreslaaede Opgivelse af Bestemmelserne i den nugældende Lov netop vil have til Følge, at der aabnes Adgang til Misbrug af Arbejdsløshedskasserne under Strejke og Lockout.

Vi vil derfor meget anbefale, at man paa dette Omraade bevarer de nugældende Lovbestemmelser, der er rimelige og naturlige, og mod hvis Realitetsindhold der da heller ikke i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag er fremført nogen som helst Kritik.

I denne Forbindelse vil vi endvidere fremhæve, at Erfaringen har vist, at de gældende Regler med Hensyn til skjulte Blokader o. lign. Arbejdskonflikter ikke giver den tilstrækkelige Sikkerhed imod, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen anvendes til Fremme af faglige Organisationsformaal, og vi vil derfor henstille, at Spørgsmaalet om en videre Opbygning af de her omhandlede Bestemmelser — Lovforslagets § 5, Stk. 2—5, og § 20, Stk. 4—6 — optages til Overvejelse.

Samtidig vil vi understrege, at den i Lovforslagets § 20, Stk. 2, foreslaaede Ændring af Begrebet „ved Overenskomst fastsat Timeløn“ til „efter Overenskomst gældende Fortjeneste“ er lidet hensigtsmæssig, eftersom Fortjenesten ved et bestemt Arbejde i mangfoldige Tilfælde afhænger af den paagældende Arbejders Duelighed, som ikke kan bedømmes ved Nyantagelse. Naar Organisationerne aftaler en bestemt Timeløn, efter hvilken deres Medlemmer skal være villige til at give eller tage Arbejde, ses det heller ikke, at en Arbejder kan være berettiget til at nægte at tage Arbejde efter denne Løn med den Følge, at han kan kræve Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Endelig maa vi henlede Opmærksomheden paa det nødvendige i, at den øvrige Sociallovgivning bringes i Overensstemmelse med de Forskrifter, der i Arbejdsløshedsloven gives vedrørende Arbejdskonflikter. Hjælpekasseloven mangler ganske Regler i saa Henseende, og Faren for Misbrug vil blive yderligere